

горе отбелязваме. И трѣбва да подчертаемъ, че по отношение на своитѣ културни прояви, Бургаското гражданство не е могло да създаде приемственостъ и по тази причина културната история на града ще остине съ празноти, каквито сж и тия по историята на читалищното дѣло въ Бургасъ. Тукъ е мѣсто да добавимъ, че когато презъ 1926 година въ града се основава сега съществуващото читалищно дружество „Пробуда“, почти никой не вдига гласъ да напомни, че става възобновяване на старото читалище „Пробуда“. . . И до скоро се знаеше, че въ Бургасъ освенъ днешното читалище, никакво друго въ миналото не е съществувало. Днешното читалищно дружество „Пробуда“ се радва вече на редица благоприятни условия за просвѣтителна дейностъ, най-значителното отъ който е дейността на Градско-общинската библиотека, насочена къмъ подпомагане на всички културни почини. Добре и модерно обзаведена, съ подбрана наличностъ отъ книжовно богатство, библиотеката полага всички усилия да разрастне и да може бързо и навреме да обслужва широкитѣ и специални нужди отъ книги, и съвети изъ областта на човѣшкото знание, насочвайки преди всичко грижитѣ си къмъ подрастващитѣ поколения. Сегашното читалище „Пробуда“ приобщава своята дейностъ къмъ тази на библиотеката. Въ близкото минало читалището, чрезъ своя „Народенъ университетъ“, най-вече презъ 1932 и 1933 години, прѣска обилно просвѣтителна струя въ всички сръди на гражданството, което, ведно съ учащитѣ, масово посещава урежданитѣ сказки и четения. Презъ миналата година и сега читалището ползува почти безплатно салона на Бургаската общинска библиотека, въ който всѣкиседмично се уреждатъ по една и по две сказки на мѣстни и на столични лектори, масово посещавани. Приобщаването на читалището къмъ библиотеката е толкова живо и нераздѣлно, че обикновенно гражданството не прави разлика между едното и другата. Това позволява на читалището да работи по-спокойно и да твори въ своята широка областъ, чрезъ живото слово на общественика, писателя и учения. Презъ читалищната трибуна сж минали почти всички първи хора на българския духъ. И ще минатъ не единъ пътъ още. . .

Задачата, обаче, на моята бележка бѣ културно-исторична и на друго мѣсто ще трѣбва пълно и обстойно да се говори за културния ръстъ и общото състояние на днешното бургаско читалище „Пробуда“. Тогава ще е удобно и да се отбележатъ не само значителни факти, но имена и на заслужили въ разностранната дейностъ на организацията.

Не е билъ тъй безцвѣтенъ културниятъ животъ на Бургасъ, както се знаеше до скоро. Въпрѣки разнородното му население, въпрѣки разноезичието и особенния му търговско-пристанищенъ характеръ и тукъ, както и навсѣде по страната ни, дето е имало български сърдца, дѣлото на родното слово е било винаги тачено и скъпо пазено и възпламенявано. Въжделенията на предшественицитѣ и на първитѣ борци за просвѣта и днесъ продължаватъ да вдъхновяватъ живитѣ къмъ творчество, въ името на повече и по-голямъ жажда за знания.

„Не се гаси, туй що не гасне“ въ българската душа, а то е било и ще бѣде волята за знание и обичьта къмъ книгата, единствена и вѣчна съкровищница на всемирния духъ. . . На тѣзи истини сме длѣжни ние и грядущитѣ да служимъ, за да изпълнимъ дългътъ си на просвѣтители и на човѣци. . .

Стефанъ Станчевъ
библиотекаръ-Бургасъ.